

sin Tid ere opstaaede for at fremhjelpe enkelte bestemte Erhvervsgrene indenfor Landbruget; men naar først Statens Tilskud har hjulpet til at aabne Øjnene for disse Erhvervsgrenes Betydning, bør Landbruget selv kunne afholde de Udgifter, som ere nødvendige for at føre dem videre. Disse mange Støtter og Stylder, som Landbruget efterhaanden er kommet til at leve paa, bør, efterhaanden som de blive overflødige, om ikke stryges, saa dog betydeligt nedsættes og ændres.

Jeg kunde dernæst have Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Jeg er selvfølgelig ikke i Stand til at følge det ærede Medlem paa den videnskabelige Bane, han var inde paa; men han fremsatte en bestemt Udtalelse, som jeg gerne vilde have nærmere Rede paa. Efter at have omtalt Landbrugets Forhold ret udførligt, bl. a. ogsaa under det Synspunkt, at Landbruget maaske stod foran en Krise, som det ærede Medlem syntes at forudsætte ikke laa ret langt borte, saa tilføjer det ærede Medlem, at en saadan Krise først og fremmest vilde gaa ud over de smaa Landmænd, de mindre Gaardmænd og navnlig Husmændene. Naar det ærede Medlem fremsætter en saadan Paastand, gaar jeg selvfølgelig ud fra, at den kan bygges paa videnskabelige Oplysninger eller praktiske Forhold, og det kunde derfor interessere mig i allerhøjeste Grad at faa at vide, paa hvilket Grundlag denne Paastand bygges. Thi hvis det forholder sig saaledes, er det urigtigt, at Regeringen og Rigsdagen igennem Tiderne have beskæftiget sig i saa høj Grad med netop at skabe smaa Landbrugsejendomme. Og ganske specielt vil jeg gerne have Oplysning derom for mit eget personlige Vedkommende, idet jeg har taget meget stærk Del i Virksomheden for at fremskaffe mindre Ejendomme, specielt ud fra den Betragtning, at netop disse smaa Landbrug vare bedst i Stand til at hævde sig under Revolutioner paa det landøkonomiske Omraade. Det har været mit Synspunkt, og jeg tror, jeg deler det med en stor Del af det arbejdende Landbrug. Derfor kunde det være rart at faa Oplysning om, paa hvilket Grundlag det ærede Medlems Udtalelse bygges; thi hvis man kan aner-

kende denne Begrundelses Rigtighed, maa vi baade i smaa og større Virksomheder lægge Roret om paa en anden Bø.

Zahle: Jeg skal fatte mig i størst mulig Korthed, thi medens det neppe lader sig gennemføre, hvad et nyt Medlem i Dag mente, at de nye Medlemmer burde sættes ind i Finansudvalget og de gamle vige, saa har Forhandlingen i Aar virkelig vist, at det er nødvendigt for de ældre Medlemmer at vige for de unge, for naar de yngre, til Dels helt nye Medlemmer tale her i Timevis, maa virkelig vi andre søge at fatte os i størst mulig Korthed, naar vi overhovedet skulle have noget som helst Haab om at blive færdige. Jeg skylder imidlertid baade at give et Tilsvaer til den højtærede Justitsminister og at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), som ikke vidste Besked paa et Punkt, hvor han bør have ren Besked, og jeg skal derfor søge at give ham en saadan. Jeg tror nok, at det ærede Medlem fra Bræstrup talte først, men det er jo ikke mere, end det sig hør og bør, at jeg henvender mig først til den højtærede Justitsminister.

Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister ikke har haft Tid og Lejlighed til at sætte sig ind i Retsreformen, før han blev Justitsminister — det kom jo noget bag paa ham. Han har dog aabenbart haft et og andet at gøre ved Siden af ogsaa som Justitsminister. Det er der ikke Tvivl om. Han er derfor endnu ikke naaet til at trænge rigtig ind i Retsreformen, thi de Udtalelser, han fremsatte angaaende hele dette Lovgivningsværk, de Betragtninger, han gjorde gældende, vare noget overfladiske. For det første hævdede den højtærede Justitsminister overfor mig, at det var ganske grundlovstridigt, naar jeg tænkte mig Muligheden af, at man kunde standse hele dette Lovgivningsværk med en Dagsorden. Den højtærede Justitsminister synes ikke at have Øjet aabent for, at det jo forholder sig paa en ganske særlig Maade med hele dette Lovgivningsværk. Vel er nemlig Retsplejeloven vedtagen og stadfæstet af Kongen, men dens Ikrafttræden er afhængig af Supplementslovenes endelige Vedtagelse.